

DENKTAŞ'I TANIMAK (1)

Ata ATUN

Prof. Dr.

Blog No: 3
15.01.2012

İlk kez çocukluğumda tanıdım Kurucu Cumhurbaşkanımız merhum Rauf R. Denktaş. Mücadele arkadaşları ile birlikte gelip kahveye oturur, ağabeylerimize, babalarımıza, dedelerimize büyük bir coşku ile hitap ederlerdi. Anlamadığım konuları konuşurlardı. Türkiye, anavatan, asker, mücadele, taksim, ölüm, bağımsızlık kelimelerini duyardım ama bu kelimeler çocuk beynime pek hitap etmezdi. Sadece Türk askeri lafını duyunca kulaklarım dikilir, kalbimden aşağıya doğru akan ılık sular bütün vücudumu kaplardı. O, çocuk dünyanın 3 büyük adamından birisi idi. Doktor Küçük, Rauf Denktaş, Osman Örek, Üç arkadaş, birleşmişler gardaş, gardaş... Diye şarkı söyleyerek, ellerimizde bir gece evvelden özene bezene kağıttan yaptığımız ve kusursuzca boyadığımız Türk bayrakları ile karşıladık kendilerini. Türk bayrağı ne gezerdi İngiliz döneminde. Değil asmak, taşımak bile yasaktı. Bir keresinde hocamız Kıbrıs adası haritasını çizmek ödevini vermişti bize. Ben haritayı çizmiş, orta yerine de kocaman bir Ay Yıldızda koyunca, hocamız kağıdımı hemen elimden almış, Yasaktır. Umarım kimse görmemiştir demişti. Anlayan kim * Benim için yasak sadece, ellerim ve üstüm başım kir pas içinde çamurlu ayakkabılarla eve gitmemek, bir de önüme konan yemeği yememek için bahaneler üretmemektir. Gerisi benim yasak algılamalarımın içine girmezdi. Bana neydi İngilizin yaşağından. Defterimin her sayfasına çizmeye başladım ortasında Ay Yıldız olan Kıbrıs haritasını. Neyse ki başıma pek bir bela gelmedi bu yüzden. Rahmetli ağabeyim (Mimar) Bora (Atun), bir gün gaşa (kasa) tahtalarını kesip bir şeyler yapmaya başladı. Uzun gaşa tahtalarını çeşitli şekillerde kesiyordu ama kesilenler de hiçbir şeye benzemiyordu. Oyunağa benzer bir şey olsa, dayak pahasına hemen alıp götürceğim ama oyunağa da benzemiyordu kestikleri. En sonunda kestiklerini üst üste koyup çakınca kocaman bir Kıbrıs haritası çıktı ortaya. Bana göre kocamandı tabii. Uzunluğu bacaklarımın boyu kadar vardı. Tahtaları da iyice cam kağıtlamıştı (zımparalamıştı) ama sanki bir gariplik vardı bu

Kıbrıs haritasında. Soldan sağa, boylu boyunca tam orta yerinde tahtalar birleşmemiş ve ayrı duruyordu. Sorunca da çivim bitti demişti bana. Ertesi gün anladım o tahtaların niye ayrı olduğunu. Mahalledeki bütün evlerin duvarlarına kocaman yeşil renkli bir Kıbrıs haritası mühürü vurulmuştu. Kıbrıs adası tam ortadan enlemesine ikiye ayrılmış vaziyetteydi ve altında da elle Volkan imzalı, Ya Ölüm, Ya Taksim ile yazıyordu. Rauf beyin kahvede söyledikleri yavaş yavaş anlam kazanmaya başlamıştı küçücük beynimin içinde. Ağabeyim ise artık Volkanın faal bir üyesi olmuştu. Ben ise aralarına katılabilmek hayalleri içinde büyümek için sabırsızlıkla gün sayıyordum. Aradan geçen yıllardan sonra ilk kez Rauf beyi yakından 22 Aralık 1963 günü gördüm. Artık bıyıklarım da terlemeye başlamıştı. Okula gelip bize hitap etmiş, mücadeleye hazır olmamızı söylemişti. Birkaç gün sonra da hayatımda ilk kez gerçek bir silahla tanışmış, eğitim aldıktan sonra da nöbetlere girmeye başlamıştık. Kıbrıs Türk halkı olarak soykırımı uğradığımız ve korkunç bir mücadele verdiğimiz yıllar başlamıştı artık. Kaderim Rauf beyle 1970 yılında kesişti. Artık büyümüş genç bir delikanlı olmuştum. Yıllar sonra ilk kez seçimler yapılıyordu ve Rauf beyin halka hitabını ilk kez dinlediğimde de adeta büyülenmiş, Kıbrıs konusunun özünün ne olduğunu artık iyice anlamaya başlamıştım. Mücahitlik dönemimde uzun bir uğraşından sonra hazırladığım RMMO Kamplarını ve mevzilerini gösteren harita nedeni ile beni tebrik etmiş, birlikte bir öğle yemeği yemekle ödüllendirmişti. 1976 seçimlerinde de beni seçimlere katılmaya ve aday olmaya teşvik etmişti. Katıldım ve ÜBP Mağusa Milletvekili seçildim. İngilizcemin ana dilim kadar iyi olması nedeni ile Dış İşleri Komisyonuna seçilince Rauf beyle yakından çalışmak olanağım oldu ve bu birliktelik yıllarca devam etti. Çok zeki bir insandı. Büyük çoğunluğumuzun enine boyuna düşünüp karar vermek yeteneğine karşın Rauf beyin başka hiç kimsede görmediğim, geometrik olarak küre şeklinde diye tanımlayabileceğim bir düşünme ve analiz yeteneği vardı. Olayları ve kelimeleri, beyninde adeta bir kürenin üzerine konmuş gibi çevirir ve her açıdan bakarak artılarını ve eksilerini görürdü. *□□□□ Edecek * Prof. Dr. Ata ATUN ata.atun@atun.com
<http://www.ataatun.com> <http://twitter.com/ataatun> 16 Ocak 2012

About the author:

-

To cite this article: Ata ATUN. 2026. "DENKTAŞ'I TANIMAK (1)." Center For Eurasian Studies (AVİM), Blog No.2012 / 3. January 15. Accessed May 11, 2026. <https://avim.org.tr/Blog/DENKTAS-I-TANIMAK-1>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

 @avimorgtr

 <https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır